

الگوئی

توانمندسازی

حرفہ پرستاری

دکتر محسن ادیب باقری

دکتر مہوش صلصالی

دکتر فضل الہ احمدی

انتشارات بشری

۱۳۸۵

ادیب حاج باقری، محسن. ۱۳۴۲ -
الگوی توانمندسازی حرفه پرستاری / نویسندگان محسن ادیب حاج باقری، مهوش
صلصالی، فضل الله احمدی، [برای]، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی
تهران. -- تهران: نشر و تبلیغ بشری، تحفه.
۱۳۸۴.

[۴۳] ص. مصور، نمودار.

ISBN: 964-399-045-1 ۱۴۰۰ ریال

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.

کتابنامه: ص. ۴۱ - [۴۳]

۱. پرستاری -- الگوها. ۲. پرستاری -- آموزش. الف. صلصالی. مهوش. ۱۳۳۶. ب.
احمدی، فضل الله، ۱۳۳۴. ج. دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران.
د. عنوان.

۷ الف ۴ الف / ۸۴/۵ RT ۷۳/۶۱۰

کتابخانه ملی ایران ۳۷۸۰۵-۸۴م

نام کتاب: الگوی توانمندسازی حرفه پرستاری
نویسندگان: دکتر محسن ادیب حاج باقری - دکتر مهوش صلصالی - دکتر فضل اله احمدی
(دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران)

ناشر: انتشارات بشری با همکاری نشر تحفه

تیراژ: ۶۰۰ نسخه

نوب چاپ: اول / ۱۳۸۵

چاپ: طنین

قیمت: ۱۴۰۰۰ ریال

خرید از دفتر انتشار بشری با تخفیف ویژه

نشانی: خ انقلاب - ضلع شرقی دانشگاه تهران - خ قدس - پلاک ۷ - واحد ۴

تلفکس: ۶۶۴۰۶۴۱۵

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۲	نسبته تحقیق و طراحی الگو
۲	مروری کوتاه بر یافته‌های تحقیق
۸	تسبیب میانین نظری الگوی توانمندسازی حرفه‌ای
۱۹	الگوی توانمندسازی حرفه‌ای در پرستاری
۲۰	مراحل اجرایی الگوی توانمندسازی حرفه‌ای
۳۶	جمع‌بندی
۴۱	فهرست منابع

در طی دو دهه اخیر، تقریباً تمام کشورها با افزایش فزاینده‌ای در تقاضا برای خدمات بهداشتی مواجه بوده‌اند. ایران نیز همانند بسیاری از کشورها، با مشکلاتی در زمینه کیفیت خدمات بهداشتی و از جمله مراقبت ارائه شده توسط پرستاران مواجه بوده است. پرستاران بیشترین گروه کارکنان ارائه دهنده خدمات سلامت را تشکیل داده‌اند. از آنها انتظار می‌رود تا ضمن کمک به حل مشکلات سلامت مددجویان خود، آنها را برای مواجهه با تهدیدات سلامت توانمند نمایند. لازمه این امر آن است که خود آنها قبلاً توانمند شده باشند.

تومی^(۱) (۲۰۰۰)، و الیس و هارتلی^(۲) (۱۹۹۹) تأکید نموده‌اند که هیچ حرفه‌ای نمی‌تواند خدمات مناسب و با کیفیتی ارائه دهد، مگر آنکه اعضاء آن احساس توانمندی و کنترل بر اعمال خود داشته باشند؛ در غیر این صورت افراد قادر به انجام درست وظایف خود نیستند.

با توجه به نقش اساسی پرستاران در تحقق رسالت نظام سلامت، پنجاه و چهارمین جلسه بهداشت جهانی در سال ۲۰۰۰، دولت‌های عضو را به تهیه برنامه‌هایی برای توانمندسازی پرستاری توصیه نموده و آنها را موظف به ارائه گزارش آن در سال ۲۰۰۵ نموده است. چنین اقدامی در کشور ما نیز اهمیت اساسی دارد، زیرا در شرایطی که محدودیت منابع مالی بطور فزاینده دولت را برای تأمین خدمات سلامت تحت فشار قرار داده و راهکارهایی مانند تمرکززدایی و خصوصی‌سازی با مشکلاتی مواجه شده است، توانمندسازی کارکنان برای استفاده بهینه از امکانات و نیروی انسانی ارائه دهنده خدمات سلامت، بهترین راهکار برای رهایی از مشکلات موجود است.

واژه توانمندسازی^(۳) و توانمندی از اوایل قرن ۱۷ استفاده شده و در دو دهه گذشته نیز بطور گسترده‌ای در عرصه‌های مختلف مانند مدیریت، جامعه‌شناسی، روانشناسی، صنعت و بهداشت مورد استفاده قرار گرفته و تأثیر فزاینده‌ای در برنامه‌هایی که برای مواجهه با مسایل اجتماعی مانند فقر، سلامت و آموزش طراحی شده، داشته است. در پرستاری نیز این مفهوم عمدتاً در ارتباط با ارتقای کیفیت مراقبت و توسعه توانمندی‌های مددجویان مورد استفاده قرار گرفته و کمتر در زمینه توسعه توانمندی‌های حرفه‌ای اعضای این حرفه بکار رفته است. صاحب‌نظران، از جمله براون^(۴) (۲۰۰۲)، فولتون^(۵) (۲۰۰۰) و راهپورت (۱۹۸۴) معتقدند نمی‌توان برنامه یا الگویی را برای توانمندسازی گروه‌های حرفه‌ای ارائه نمود، مگر آن که در ابتدا تعریف توانمندی را از منظر همان گروه دریابیم. بنابراین برای توانمندسازی پرستاران، در گام اول باید تعریف آن را از نظر آنان یافت.

1. Tomy
2. Ellis and Hartley
3. Empowerment

4. Brawn
5. Fulton